Ч. 204. Неділя 25 (12) вересня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ невапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

I сесия IX періоду, 85 засїданє з дня 22 вересня.

Промова Є. Е. п. Намістника.

Не богато минуло місяців від послідної соймової сесиї, на котрій мав я нагоду здавати вис. соймови справу з цїлої діяльности політичної адміністрациї в краю; длятого можу тепер обмежитись до вияснення лише тих задач адміністрациї, котрі їй прибули по за звичайними чинностями і котрі в остатних місяцях вимагали від неї подвоєної працї.

На остатній сесиї ухвалив вис. сойм 51 законів, з котрих кілька, що відносять ся до громадских оплат, не міг я ще переслати мінїстерству, бо мимо численних урґенсів не дістав я від громад потрібних до умотивованя рахункових замкнень. Всї инші переслано мінїстерству. Шість дістало вже найвисшу санкцию, між ними є закон, що зміняє §. 24 закону о повітовій репрезентациї, закон, що зміняє будівельний закон для міста Кракова, а в найблизших днях надію ся санкциї §. 47 водного закону. Ухвал, вимагаючих найвисшого затвердженя, установив сойм на остатній сесиї 36, а з них лише дві не дістали доси того затвердженя.

(По руски): Переведенє нового закона о польованю дало повітовим властям не мало працї. Староства мусїли заняти ся установленєм округів польованя, утворенєм ловецких спілок і допильнованєм правильного вибору їх видїлів, а вкінци установленєм ґруп округів польованя та іменованєм предсїдателїв роз'ємних судів для поодиноких ґруп і їх заступників.

Від населеня дійшли до мене жалоби, що округи роз'ємних судів в декотрих повітах установлено занадто великі і що пошкодозані зьвіриною будуть мати занадто далеку дорогу до осїдку суду. Я припоручив старостам, щоби менї здали справу, як перевели закон; а коли побачу, що тут або там зроблено невластиво, кажу річ поправити. Всеж таки реформа права польованя є в богатьох напрямах засаднича і заводить нові інституциї, котрі тілько постепенно можуть війти в житє і мусять перейти час недомог і пріб.

(По польски): Найбільшого напруженя сил вимагала с п р а в а н а д а н я ш и н к а р с к и х к о н ц е с и й, котра, коли зважити её з загального краєвого становища, є великим переворотом не лише в льокальних відносинах, але й в загальних етичних і економічних. З уваги на сю вагу справи, з уваги на те, що оконечно на мене, на шефа краєвого правительства спаде одвічальність за єї поладнанє, не міг я обмежити своєї діяльности до рішеня рекурсів, котрі лише в декотрих разах можуть мати успіх. Не міг я навіть вдоволитись видачею деяких загальних вказівок, бо в так трудній і помотаній справі, так глубоко врізуючій ся в дотеперішні відносини, міг я припускати, що одну або другу вказівку не зрозуміють як слід, що кождий з пп. старостів буде мати сумніви правної і економічної натури і що наслідком того в ріжних повітах вийдуть яркі ріжницї, котрих рекурсами найчастійше не буде можна ухилити, а зі становища одноцїльної адмінїстрациї не можна би їх ніяк оправдати. Длятого, користаючи з права контролї над повітовими властями, зажадав я від пп. старостів, щоби виладили і переслали менї проєкти розслїду концесий; а де в якім проєктї добачив я хибні погляди або відступленє від загальних засад, там звернув я на те увагу і вказав напрям, в котрім треба би переробити. В самих межах вибір між компетентами на підставі їх

З подорожи по Канадї.

(Зладив — К. Вербин).

(Дальше).

2.

В дорозї по канадийских приморских провінциях. — Акадия або Нова Шкоция. — Хто перший відкрив Америку? — „Новонайдений край“. — Ярмит. — Аннаполїс-Роял і Ґран Пре.

Кождий знає, що Канада то анґлїйска кольонїяльна держава на півночи від Сполучених Держав в північній Америцї. Коли я з шїснайцятьма товаришами здав був матуру і перший раз убрав на голову цилїндер та взяв паличку в руки, знав я ще, що Монтріль, Оттава і Квебек то найважнїйші міста в сїй державі та що туди перепливає велика ріка сьвятого Лаврентия, звана коротко Льоренцо. Впрочім знали ми тілько, що то край дуже рідко залюднений, має богато Індиянів а мало культури, що там земля буває через три чверти року вкрита снігом і длятого американьскі янкеси (чи поправдї „енкиси“ — yankees) знехтували сей край а були би его певно також забрали, як би він був мав якусь вартість. Впрочім панувала в наших головах про Канаду тьма кромішна і як би нас був хтось спитав, де то лежить Акадия, то ми були би певні того, що то якийсь чоловік невчений та зробив із славнозвістної грецкої країни „Аркадиї“ якусь „Акадию“. Ми були ему зараз показали, що то значить скінчити ґімназию і здати матуру. Але, що не треба нікого уважати за мудрійшого від ґімназиста, котрий здав матуру, то нехай читає і позволить собі сказати, що й его відомости про Акадию не суть більші та нехай послухає, що я ему тут розкажу про ті красні сторони Канади, через котрі хочу его тепер повести.

Коли їдемо через Гамбурґ або Брему до Сполучених Держав північної Америки, або, як то звичайно коротко говорить ся, „до Америки“, то не їдемо через Атлянтийский океан на захід, лиш на полудневий захід. Як би ми їхали на захід, то побачили би два днї скорше побереже нового сьвіта і то не таке побереже, яке нам показує ся, коли станемо в пристанї в Новім Йорцї. Там спускають ся ряди низьких горбів пісковими лавами до моря, широка ріка пливе спокійно до отвертого океана і вічно ясне небо красує ся над тим місцем, де сполучає ся земля з морем. Але тут виглядає так, як колиб море хотїло зімстити ся на землї за то, що она его тілько сот миль відопхнула дальше на схід. Оно відбило насамперед для себе великий гористий край, котрий тепер перед цїлеччиною лежить під водою і творить під назвою „Новофундляндскі лави“ найславнїйше між Европою а Америкою місце, де відбуває ся ловля риб. Відтак полупало оно і повигризало скалисту цїлеччину так, що тисячами язиків впило ся і присcало ся аж до самого серця. Наконець сполучило ся ще й з ріками спливаючими з гір та повиривало спільно з ними кусень за куснем цїлеччини, аж наробило такої шаленої мішанини землї з водою, що иноді не знати, як лїпше то назвати, чи морем, чи сушею.

А вже найфантастичнїйше витворило ся побереже при устю ріки Льоренцо. Вже коло Квебека робить ся з ріки залив морский, що може двигати на собі навіть найбільші велити морскі. Площа води розширяє ся відтак борзо, аж в заливі Лаврентия море бере перевагу над землею, обливає своїми филями острови Антікості і Прінс Едвард та робить з цїлеччини вистаючий далеко у воду півостров Ґаспе. Але й ще раз висуває земля вал против моря, що сягає від вкритого ледами Лябрадора аж до земель на полудни від ріки. Та дарма! Води розвалили той вал і витворили на далекій півночи пролив, званий Бель Іль (Belle Isle), через котрий лїтом пливуть пароходи з Лївер- пуля в Анґлїї до заливу Лаврентия. По серединї розбили той вал та зробили пролив Кабота і так з північної части того валу зробили великий і повен тайни остров „Новофундляндию“, найстаршу кольонїю британьскої держави. Они розбили той вал і на полудни проливом Канзо і зробили так з Кап Бретону остров порозриваний морем так як коралевий корч.

Та й були би так порозривали ще й полудневий конець цїлеччини, як би ті води, що мали їм прийти на поміч від заходу, не стратили були своєї сили в заливі Фунді; але той кусник землї, що ще держить Нову Шкоцию

особистої кваліфікациї і придатности льокалю лишив ся річию старостів, а їх рішене не перешкаджає ще розслідженю справи Намістництва в кождім випадку, коли буде внесений рекурс.

Роздаванє концесий поступило на стілько, що ще підчас сеї сесиї соймової буду мати нагоду оголосити результати і дати високому соймови спромогу оцінити їх. Тепер можу зазначити, що з роздаваня концесий вийде величезне обмеженє пияньства, котре в декотрих громадах так розширило ся, що оден шинок припадав навіть на сто душ, числячи вже жінки і діти. Від 1 січня 1911 р. буде в сільских громадах оден шинок припадати на 800 душ, а в мійских на 500. Де лише громада висказала ся против шинку, там его не буде; де громада заявила ся за меншим числом шинків, ніж випадало би з числа населеня, там число шинків буде менше. З фабрик і відпустових місць будуть шинки усунені, бо не міг я зрозуміти, для чого там, де громадить ся робучий народ чи богомольці, зараз треба їм чим близше підсувати шинки. За те припоручив я старостам, щоби в тих місцях попирали закладанє гостинниць, де подавано би їжу, каву, чай. У виборі серед величезного числа компетентів тримали ся старости засад, виложених недавно в урядовім комунікаті в дневниках; уважаючи, о скілько можна, на гадку громад, вибирали з дотеперішних шинкарів тих, що бездоганно виконували шинкарство особисто, а не мали против себе кандидатів, припоручених громадою, котрі мають заразом відповідні льокалї і вимагану кваліфікацию. При тім уважано на постанову закона, що концесия мусить бути виконувана особисто, а лише з важних причин через заступника. Все таки число концесий, уділених особам правничим або фізичним з дозволом на виконуванє через заступника, є проти загального числа концесий зникаючо мале. Вимки відносять ся головно до пивоварень, готелів, касин і т. п. Всеж таки типом шинку буде шинок, де концесию виконує особисто і на власний рахунок той, що єї дістав. Шинкар нікого не найде в громаді, хто би був інтересований в его материяльнім поводженю і хто он готов був закривати єго можливі надужитя. Контроля буде загальна, а політичні власти будуть могли згідно з загальною опінією по мисли закону відбирати концесию кождому, хто її уживав би на зле. В сім та в обмеженю числа шинків лежить велика вага переведеної реформи.

Акция зорґанїзованя народної школи у всіх тих громадах, що єї доси не мають і не належать до жадної шкільної звязи, дійшла вже до таких успіхів, що тепер таких громад є всего 169, а між ними богато таких, що мають занадто мало населеня. Акция будови шкіл у звязи з їх орґанізацією поступила о стілько, що з 10-міліонового фонду признано 613 громадам субвенциї в сумі 8,522.000 К, а з і сеї суми доси асиґновано 3,142.000 К.

Анкети, що відбули ся в кр. Раді шк. над науковими плянами народних шкіл, мають на разі сей успіх, що 25 шкіл перетворено на 4-клясові, а в 160 1- 2- і 3-клясових, головно сільских, заведено плян науки 4-клясової, щоби піднести ровень знаня, а сільскій молодежи, що горне ся до середних або виділових шкіл, улекшити приготовленє до них. Над науковими плянами шкіл менше і більше клясових, сільских і міских працює кр. Рада шк. в тім напрямі, щоби їх зблизити до себе і більшу вагу покласти на формальну сторону образованя; але се не дасть ся в жаданім анкетою напрямі зробити без зміни 3-го артикулу закону з 1867 р. о викладовій мові.

Правительство, йдучи за жаданєм краю і сойму приступило до закладаня нових промислових шкіл. Проєктує ся кілька таких шкіл, а незадовго можна надіятись їх отвореня. Так само почато акцию около закладаня двоклясових торговельних шкіл.

Вісти політичні.

Під проводом гр. Еренталя відбула ся онногди спільна рада міністрів. З рамени австрийского правительства взяли участь голова кабінету бар. Біперт і міністер скарбу Біліньский, з угорского правительства президент міністрів Куен-Гедерварі, міністер скарбу Люкач, присутні були також спільні міністри Шенайх і Буріян та комендант маринарки Монтекуколі. Рада займала ся передовсім означенем терміну сегорічної делеґацийної сесиї. Ухвалено скликати делеґациї на 12. жовтня. Відтак переведено дебату в справі спільного буджету на р. 1911, котрий має бути предложений слідуючим делеґациям. Вкінци принято до відома інформациї спільного міністра скарбу про кілька біжучих справ Босни і Герцеґовини.

З кількох сторін майже рівночасно а то з Відня, Берлина та Італії розійшла ся чутка о притягненю Туреччини до тридержавного союза. Може ще так „зле“ не єсть, але остаточно такий союз, вимірений, очевидно против Росиї, був би можливий і длятого нотуємо тут ті точки. Берлиньский „Tageblatt“ одержав з Константинополя таку звістку: Росийске міністерство справ заграничних висказало турецкому амбасадорови в Петербурзї, Турханови-паші, своє здивованє з причини скріплюваня укріплень над Босфором і заявило, що оно в тій незапереченій чутці о турецкім зближеню до тридержавного союза, мусить добачувати якусь демонстрацию. Росийске правительство домагає ся пояснень обох повисших точок.

„N. Wien. Journ.“ доносить, що „Corr. dela Sera“ потверджує єго вість о заключеню договора войскового межи Австро-Угорщиною і Німеччиною. В справі тій ведуть ся переговори з Італєю, щоби й Італю втягнути до того договору. Коли би тоті договори видали успішний вислід, то се мало би велике значінє для европейскої політики.

Новинки.

Львів, дня 24-го вересня 1910.

— **Відзначення.** Є. В. Цїсар надав звичайному професорови географії при львівскім університеті др. Авт. Ремановн при нагоді перенесеня его в сталий стан спочинку, ордер зелїзної корони

з цілеччиною на полудни від ріки Льоренцо, званою Новим Бравншвайґом, став вже дуже вузкий. Як би на то, щоби тота борба між водою а землею стала ще страшнійша, вкриває тут через значну часть року землю і море густа мрака, так, що кораблі, які пливуть сими сторонами, мусять враз трубити. Але коли сонце розжене мраку, то цілеччина і острови сьвітять ся в найчистійшій сьвіжости; филї бють об побереже з цілої сили а голос їх лунає довкола мов пісня героїв з півночи.

Та й герої з півночи були тими, що около року 1000 відкрили сї краї, давно ще перед тим, заким Колюмб відкрив свій новий сьвіт. В порговім місточку Ярмит на Нові Шкотиї відкопано камінь зі старинною написею, котрий сьвідчить о тім. Але й на відкритя єсть мода і около року 1000, крім одного німецкого професора, Адама з Бреми, ніхто не звернув на то уваги. За то в пятьсот літ опісля, коли в Европі запанувала була велика горячка золота і скарбів індийских, люди тим більше інтересували ся новим відкритєм. Що Колюмбови не пощастило ся на полудни, то гадали его наслідники осягнути на півночи, той перезд до західної Індиї, той приступ до далекого всходу, до казочного краю Катай, котрий Марко Польо видів на власні очи.

Але північ обманювала ще більше як полудне, котре дало мореплавцям бодай власні скарби яко відшкодованє за індийскі. А щож давали отсї краї вкриті вічною мракою! Знеохочені їздили вздовж їх побережа Портуґалець Кортерналь, Італіянець Кабот та Франциз Картіє. — „То, видко, той край, котрий Господь Бог призначив для братоубийника Каїна“ — нарікав Картіє і не хотів спершу навіть їхати горі рікою Льоренцо, котру єму Індияни показували, бо річна вода була для него доказом, що туди не дістане ся до західної Індиї.

Але новим краям, котрими покидали ся великі проводирі свого часу, були дуже раді малі люди. Від тепер французскі і анґлійскі рибаки пускали ся гурмами насамперед на підводні лави перед „новонайденим краєм“ — котрий длятого й названо Новофундляндиєю, — а відтак дальше на захід на води заливу Лаврентия і Фунді, щоби там ловити вахні — рибу званy також штокфішом. — яких тут знаходить ся безчисленна маса. Тоті люди стали тут першими поселенцями і так дали початок до осель двох народів. Они й надали сим сторонам першу назву „Акадия“ або „Акаді“, слово, яке чули від Індиян а котре значить „богатство“ або „достаток“.

Пятьдесять літ опісля стали й великі пани в Европі скромнійші і старали ся з нових країв поза океаном осягнути лиш то, що полишили Іспанці і Портуґальці. Генрих IV., король француский, знайшов собі в особі Шанплена (Champlain) того героя, котрий заняв для него сторони, положені над рікою Льоренцо і в їх пралїсах оснував перші укріплені оселї: в 1605 р. Порт Рояль в Акаді а в 1608 Квебек в краю поза Акадиєю, званім Канадою. Але й зараз виступив анґлійский суперник, котрий в 1607 р. осів був в теплійшій Верджинї; вибравшись звідтам в похід, спалив він деревляну кріпость в Порт Рояль. Тоді в далекім Льондоні проголосив Яков I. Акадию анґлійскою колонією і надав єї якомусь свому дворакови із Шкоциї а в его честь і перемінив дотеперішну назву Акадия на Нову Шкоцию. Але й не довго тїшились Анґлїйцї новим здобутком; в 1632 р. на основі мирового договора дістала Франция назад свою американьску посілість. І знов зачав повівати над Канадою і Акадиєю спній прапор з лїліями.

Але недовго мала Франция панувати в Америці. Француска кольонізация опирала ся головно на шляхті і духовеньстві, а ті спроваджували на нові кольонії або таких торговельників, котрим ходило лиш о наживу, або селян, котрим брак було не лиш повної сьвідомости народної, але й просьвіти, людий, котрі готові були піддати ся кому небудь, хто лиш не тикав їх землї, їх мови і віри. Так ставала француска кольонія супротив анґлійскої щораз слабша, аж остаточно після мирового договора в Утрехті Акадия перейшла знов на власність Анґлії. Франция задержала ще лиш острови Кап Бретон і Прінс Едвард. Анґлійцї тоді перехрестили Порт Рояль в честь своєї королевої на Аннаполіс а Акадию назвали знову Новою Шкоцією.

(Дальше буде).

III кл., а професорови хемії при тімже університеті, радникови Двора др. Брон. Радзішевскому поручив при тагій самій нагоді висказати свое найв. вдоволенє.

— **Вибори до Ради повітової в Грибові** розписані для громад сільских (12 членів) на день 7 падолиста, для громад міских (7 членів), для групи найвисше оподаткованих (3 члени) на день 9 падолиста а для більшої посілости на день 10 падолиста с. р.

— **Доповняючий вибір** до Ради повітової в Біорці, а то одного члена з групи громад міских розписаний на день 27 жовтня, а вибір одного члена з більшої посілости на день 28 жовтня с.р.

— **Дрібні вісти.** Приватні іспити в Академії торговельній для осіб, що учили ся приватно відбудуть ся дня 3 жовтня с. р. Подання треба вносити найдальше до 28 вересня. — Бактериольоґічні розсліди змісту тенес Стефана Шендюка з Добротвора виключили присутність холеричних заразників. — Посол до сойму і ради державної др. Натан Левенштайн одержав шляхотство, титул: Edler von. — Поліция арештувала вчера Яна Дрозда, нотованого злодія підозрілого о крадежі на зелізницях. — В Празі помер вчера в 73 р. житя о. Дрозд, бувший голова Каси сьв. Вячеслава, котрого в 1902 р. засудили були на 7 літ кріміналу за спроневірення на великі розміри, яких допускав ся з 4 спільниками.

— **Нещасливі пригоди.** Пані Н., жена капітана, висідаючи ввера з трамваю на пристанку при ул. Баторія упала так нещасливо, що не могла ніяк підняти ся. Прохожі прийшли їй в поміч і занесли до торговлі п. Солецкого, куди завізвано зараз поготівлю ратунк ву. Лікар ствердив, що нема ані зломаня ані звихненя кости, лиш дуже болюче скручене ноги, в наслідок чого дуже спух ла. П. Н. відвезено дорожкою до дому. — В Підгірцях коло Чолочева, де від якогось часу перебуває княгиня Константина Сангушкова з малим синком Романом, пес еї покусав гамтої неділі хлопця так сильно, що то викликало підозріне, чи пес може не був скажений. В наслідок того матір поїхала сейчас з дитиною до Кракова до заведеня дра Буйвіда.

— **Ліцитация.** Дня 28 вересня 1910 о годині 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Ярослав публична ліцитация невідобраних товарів як: вино, мід, олива, оцет, кава, машина до шитя, млинок, січкарня, коси, сірники, мітли, крейда, мило, смаровило, томасина і т. п.

— **Ізза простацтва — смерть.** В шинку „Готелю де Лявс" на горішнім Личакові у Львові забавляли ся чи запивали ся Кароль Івановский, рядовий 30 пп. і муляр Стан. Мельничук. Що там межи ними було годі знати, досить, що Мельничук наплював Івяновскому до его склянки з пивом. То так розсердило Івановского, що він добувши багнет пробив ним Мельничука на смерть. Мельничук помер оногди в шпитали а Івановского власти войскові арештували.

— **Про гостину Є. Е. Митрополита ґр. Шептицкого** між американьскими Русинами доносить американьска „Свобода": Дня 29 серпня около 6 год. вечером приїхав Митрополит до Пітсбурґа. Там повитав его о. Стефанович іменем зібраних на стрічу Митрополита сьвящеників і сьвітских Русинів. З двірця Митрополит з еп. Ортиньским і о. Стефановичем поїхали автомобілем на приходство при церкві сьв. Ів. Хрестителя. Около 8 години пішли до церкви. Тут нарід заляг цілу простору площу перед церквою. В дверях церкви о. Стефанович повитав Митрополита; потім Митрополит відправив молебень і мав промову до зібраного народу. Вечером була вечеря в честь Митрополита. На другий день Митрополит правив службу Божу в угорскій церкві, а еп. Ортиньский в галицкій. Опісля відвідали лат. епископа і австро-угорского конзуля бар. Павла Форстера. По полудни оба наші владики з духовеньством виїхали до Мікіспорту, де о 7 год. веч. станули в галицкій церкві сьв. Ів. Хрестителя. По відправі молебня, Митрополит промовив до зібраного народу, а о год. 8 пішли Владики до угорскої церкви сьв. о. Николая, де їх повитав місцевий парох о. Горзо. Після молебня промовляв до людий насамперед еп. Ортиньский, а потому Митрополит. На другий день, в середу дня 31. серпня зрана правив еп. Ортиньский службу Божу в галицкій церкві, а Митрополит слухав тимчасом сповіди; опісля правив Митрополит службу Божу в угорскій церкві. По обіді вернули до Пітсбурґа; вечером того дня австрийско-угорский конзуль Форстер дав в честь Митрополита вечерю. В четвер дня 1. вересня по службі Божій, відправленій в угорскій церкві, оглядав Митрополит Пітсбурґ, а по обіді від'їхали в сторону міста Вуффальо.

Телеґрами.

Відень 24 вересня. Є. В. Цісар від'їхав нині о 6 год. рано до Маріяцель.

Маріяцель 24 вересня. Є. В. Цісар приїхав тут нині рано о 10 год. 45 мін. витаний овацийно жителями.

Будапешт 24 вересня. В місцевости Пакс занедужала одна женщина, котра пила воду з Дунаю на холєру.

Берлин 24 вересня. До часописий доносять з Франкфурта над Меном, що Ізвольский виїхав вчера вечером нагло до Парижа.

Константинополь 24 вересня. Вчера стверджено тут 3 случаї на холєру.

Ростов над Доном 24 вересня. Внаслідок наїханя поїзду товарового на поїзд особовий на лінії Владикавкаскій богато осіб згинуло і богато єсть поранених.

Рєка 24 вересня. Застрайкували тут робітники рафінериї нафти. До страйку прилучила ся часть робітників фабрики торпедовців Гвайтгід (Whithead), доків Данубіюс і инших заведень. Роботодавці відбули вчера вечером нараду в справі евентуального відправленя страйкуючих. Не ухвалено нічого.

Ціна збіжа У Львові.

дня 23-го вересня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·60	до	9·80
Жито	6·70	„	6·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	12·—
Вика	7·20	„	7·50
Бобик	7·20	„	7·40
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	75·—	„	85·—
Конюшина біла	90·—	„	100·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	31·—	„	33·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.